

No es pot parlar d'immigració?

written by Agustí Soler | 20 d'abril de 2024

Fa pocs dies ha estat portada un fet que ha obert un debat inesperat. La secció local de Sabadell de l'ANC havia organitzat un seguit de debats amb els partits polítics independentistes, debats que van provocar l'oposició de la CUP i d'ERC al fet que Aliança Catalana hi participés. L'ANC de Sabadell decidí continuar però, de manera sorprenent, el Secretariat de l'ANC també s'hi oposà i obligà a suspendre el programat. L'excusa era que, segons els instigadors, Aliança Catalana era una formació d'extrema dreta i no se li podia donar veu.

Caldria saber d'on ha sortit aquesta greu acusació contra Aliança Catalana.

Ben cert que l'estil de la presidenta del partit trenca tots els esquemes, amb un llenguatge planer i directe que arriba a tothom amb facilitat, ben al revés de molts dels líders de formacions polítiques que massa sovint utilitzen un llenguatge barroc i llefiscós que difícilment és seguit i escoltat. Si a això hi afegim el contingut de les seves afirmacions entrem en aquell terreny tan usual en el món polític de les enveges i desqualificacions.

D'ençà de fa uns mesos ha sortit a la palestra l'acusació que Aliança Catalana és un partit d'extrema dreta. S'ha acusat falsament a la dirigent d'Aliança Catalana, Sílvia Orriols, de promoure el racisme i d'un atac furibund contra la immigració, contra tota la immigració.

Potser val la pena anar al fons de la qüestió i veure el perquè d'aquests atacs. Qui no recorda un fet que va convulsionar Catalunya com fou l'acció duta a terme per un grup de nois ripollesos d'ètnia marroquina el 17 d'agost del 2017 a la

Rambla de Barcelona i a Cambrils que causà setze morts i més d'un centenar de ferits. El trasbals a Ripoll encara es manté ben viu avui dia.

Des de les altes instàncies de l'Estat s'ha mirat de tirar sorra damunt d'aquest gravíssim fet. La implicació de l'imam salafista Es Satty amb implicacions amb el CNI fou determinant. El salafisme s'anava imposant i poc a poc en rebríem les conseqüències. Només com a exemple hauríem de recordar les paraules de l'imam salafista de Lleida, Abdelwahab Houzi, l'any 2017 dient: «Ens hem d'aprofitar dels independentistes, ja que ells es recolzen en nosaltres per aconseguir vots, però el que ells no saben és que, quan ens deixin votar, tots votarem els partits islàmics, ja que nosaltres no pensem en esquerres ni dretes».

I aquí és on ens cal anar a una qüestió de fons que cada dia és més inquietant i que una actitud entre paternalista i irresponsable d'una gran part de la nostra classe política ens pot dur a una situació de colapse realment preocupant.

Josep Gisbert en un article al Nacional.cat del 29 d'agost del 2023 titulat *Per què no es pot parlar d'immigració* anava al fons de la qüestió i es preguntava: «Per què parlar d'immigració i de la bomba de rellotgeria en què s'està convertint a Catalunya és tabú?». Aquesta pregunta, davant de la situació límit a què s'està arribant, hauria d'estar en el primer punt de l'ordre del dia de les propostes polítiques dels nostres partits, els quals, curiosament, se l'espolsen del damunt sense aportar-hi cap solució.

Cada dia som més els que ens preguntem per què arreu del món és l'immigrant qui s'ha d'integrar a la comunitat que l'acull menys a Catalunya. Per què? Per què un problema d'aquesta magnitud és obviat pels responsables polítics fent veure que no existeix i quan hi ha algú que adverteix de la gravetat existent i fa propostes de solució és titllat tot seguit de ser d'extrema dreta? On hem arribat?

Cap societat pot aguantar una situació com la que ens trobem. En una breu anàlisi clara i contundent, Jaume Argerich, a El Punt Avui del 10 de juliol del 2023, ens feia un retrat senzill i precís del moment actual: «Primer, potenciem sectors que necessiten mà d'obra barata. Importem misèria mentre expulsem llicenciats per falta de llocs de treball. Segon, tot això es fa sense selecció, planificació ni control. Tercer, ni s'ofereix ajuda ni es demana cap compromís d'integració».

Fins que no tinguem ben clar que massa sovint els valors que fomenten líders de la comunitat marroquina són diferents dels nostres i xoquen contra els drets humans estarem tirant el carro pel pedregar. Argerich puntualitza: «La societat catalana ha d'oferir vis de progrés social». En tant sols els darrers cinquanta anys la nostra societat ha fet un salt endavant d'una gran força per aconseguir un respecte total als drets humans. I amb això, hem de tenir ben clar que no podem fer cap pas enrere.

Ens estem jugant el futur i la qüestió de la immigració ha d'ocupar un dels primers llocs en la construcció d'un futur que volem que sigui cada dia millor. Cal estudiar a fons l'acció de certs sectors de la immigració dominats pel salafisme i que ens podria portar a un futur no volgut per ningú.

En referència a la immigració marroquina ja hem tingut exemples prou dolorosos que no es poden repetir. Precisament, sempre recordaré quan des de la Regidoria de Drets Civils de l'Ajuntament de Barcelona estàvem preparant, l'any 1998, el Servei Interreligiós, un dels primers a Europa, quan uns nois musulmans de Mataró ens advertiren de la seva preocupació per la vinguda d'imams salafistes a Catalunya i el perill que això representava. Ho vaig comunicar als responsables de la Generalitat i encara espero resposta.

El fet és que, actualment, un de cada tres imams a Catalunya és salafista i ningú no fa res per aturar aquesta situació. La

realitat ens diu que augmenta dia a dia la imposició del vel islàmic, sabent què representa com molt bé denunciava l'escriptora Najat El Hachmi en dient: «Si el mocador és identitat, és la identitat del masclisme». I per més INRI tenim alguna diputada que en fa ostentació tot animant a fer-lo servir. Ja vam veure també com l'Ajuntament de Balaguer acollí l'any 2020 el Dia Internacional del hijab. Com és possible?

Aquells que com ERC i PSC acusen Aliança Catalana ens haurien d'explicar com és que al febrer del 2022 van votar en contra d'una moció per erradicar la mutilació genital femenina presentada per l'aleshores regidora Sílvia Orriols. Es fa molt difícil d'entendre.

Cal doncs posar els punts sobre les ís, arremangar-nos de valent per fer front a una problemàtica que si bé té solució, necessita actuar amb decisió, sabent molt bé què ens hi juguem. Hem de ser-hi tots, no s'hi valen exclusions.